

Forsvarsminister har sagt. Han omtalte Hærlovens saglige Indhold og gjorde opmærksom paa, at Vedtagelsen af det her foreslaaede vilde være et meget væsentligt Brud paa den gældende Hørordning.

Angaaende Efterindkaldelsen i de 6 Dage vil jeg dog gøre opmærksom paa, at vi have nedsat Tjenestetiden betydeligt, og det var netop af Hensyn dertil, man mente det forsvarligt at gennemføre den nuværende Ordning. Efter den gamle Ordning indkaldtes de menige Infanterister først i 180 Dage, det var den egentlige Uddannelse. Derefter tilbageholdtes 100 Mand af hvert Regiment, det vil sige op imod en Fjerdedel eller en Femtedel af Rekrutterne, til fortsat Tjeneste i 8 Maaneder. Disse sidste indkaldtes derefter i 25 Dage, medens de, der kun havde været inde i 180 Dage, indkaldtes i to Gange 25 Dage. Og endelig havde man de 3 Mønstringsdage. Det blev for dem, der laa længst inde, 448 Dage, og for dem, der laa kortest inde, 233 Dage. Nu er den første Uddannelse 165 Dage, altsaa 15 Dage kortere end før. Der ligger dernæst kun 10 pCt. af de menige inde til fortsat Tjeneste og kun i 75 Dage, Resten bliver hjemsendt. Derefter indkaldes de i alt i 56 Dage. Altsaa for dem, der ligge længst inde, er det 296 Dage og for de andre 221 Dage. Det er altsaa en Nedsættelse paa alle Omraader. Den gennemsnitlige personlige Byrde er nedsat med over en Sjettedel. Det er i denne Forbindelse, man maa se Indkaldelserne i de 6 Dage. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at man kan ikke drage Sammenligning mellem Forstærkningsbataillonerne og de nuværende Reservebatailloner. Ved den nuværende Hærlov ville Reservebataillonerne komme til at spille langt større Rolle end tidligere Forstærkningsbataillonerne. De 6 Dage ville utvivlsomt faa stor Betydning. Selv om Mandskabet ikke opfrisker meget af Øvelserne, lære de dog i disse 6 Dage deres Befalingsmænd og hinanden at kende, saa at de i Tilfælde af Mobilisering forholdsvis lettere kunne komme ind under den nødvendige Ordning, der er Betingelsen for, at disse Batailloner kunne bruges. Jeg ved godt, at man havde Betænelighed ved Indførelsen af disse 6 Dage, fordi man gik ud fra, og med Rette, at Mandskabet i den Alder, hvori største Delen af det er, nemlig omkring det 30te Aar, vil lide større Afbræk ved denne Afbrydelse i den borgerlige Virksomhed end i en yngre Alder, og derfor var der mange, der nærrede store Betæn-

keligheder derved, og derfor faldt der saadanne Udtalelser som dem, det ærede Medlem fra Middelfart citerede, fra Medlemmer, ogsaa af det nuværende Folketing. Men eet er at gøre sine Betæneligheder gældende under Forhandlingen om en Sag, et andet er, at man, naar en Ordning er vedtagen, erklærer: Nu holder jeg loyalt paa den Ordning, som jeg har været med til at vedtage, selv om den paa et enkelt eller maaske paa flere Punkter indeholder Bestemmelser, som jeg ikke bifalder. Man kan ikke med Rette sige, at de Medlemmer derfor svigte deres Standpunkt. Det ærede Medlem fra Middelfart svigtede i langt højere Grad sine Standpunkter, da han i Vinteren 1909—10 støttede det radikale Ministerium, hvad alt er paavist af den højtærede Forsvarsminister.

Med Hensyn til Bestemmelsen om de Mobiliseringsøvelser, som Hærloven hjemler, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at have vi en Ordning, er det selvfølgelig før at vi kunne bruge den. Det kan godt være, at det i Fremtiden ikke vil være nødvendigt at indkalde til Øvelser en Gang hvert 4de Aar, at vi om 10, 15 eller 20 Aar ikke ville opretholde den nuværende Bestemmelse. Men eet er sikkert, og det er, at det har Værdi for den nuværende Forsvarsordning, at man kan se, hvorledes de nuværende Mobiliseringsbestemmelser virke. Det gælder absolut, at skulle vi have nogen Gavn af vor Forsvarsordning, skal den kunne anvendes efter sit Formaal, saa skal Hæren kunne mobiliseres, her paa Øerne især, saa hurtigt som det overhovedet er muligt, og at man derfor maa foretage Prøver — ligesom de gøre i andre Lande, f. Eks. i Norge — paa, hvorledes vor Ordning kan virke, synes jeg er ikke alene fornøftigt, men absolut nødvendigt.

Jeg kan derfor ikke se, at vi kunne tiltræde de foreliggende Lovforslag. Jeg kan ikke se, at vi kunne faa noget som helst ud af en yderligere Forhandling om dem, og jeg vil derfor anbefale mine Meningsfæller at stemme mod Lovforslagenes Overgang til anden Behandling.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører (Slengerik) udtalte det Haab, at disse Lovforslag maatte blive støttede fra helst alle Partierne her i Salen. Dette Haab vil neppe ske Fyldest, efter hvad vi nu have hørt udtalt fra Regeringspartiets Side. Jeg kan derimod for Socialdemokratiet udtale, at det skal være os en Glæde at støtte disse Lovforslag. At nedsætte den